

Skrivlig próvtøka, 9. flokkur
Mai-juni 2010
FØROYSKT

4 tímar

Anna Nygaard. Mynd av alnótini

Næmingurin kann hava hetta uppgávuarkið alla tíðina. Loyvt er at brúka orðabøkur.

Vel eitt av hesum evnum:

- 1 Happing (síða 2-3)**
- 2 Frítíðarítriv (síða 4)**
- 3 Trupul kærleiki 5)**
- 4 Ein góður filmur (síða 6)**
- 5 Talentkappingar (síða 7)**

1

Happing

- Les tekstin
- Greið stutt frá innihaldinum
- Hvat heldur tú skal til, fyrir at öll haya tað gott í einum skúla?

Tá ið klokkan ringir, ætlar hon sær fyrst at spyrja Margretu, um hon kann vera inni í fríkorterinum, men tað hevði næstan verið tað sama sum at játta seg seka. Hon heldur eisini, at Margreta hyggur so undarliga at sær. Hon heldur kanska eisini, at hon hevur slatrað um hini. Hvat hevði hon yvirhövur at gera í kioskini í fríkorterunum? Hon hevði ikki ánilsí av, at genturnar gingu har yviri, er bara glað, tá ið tær ikki koma í nánd av sær. Hon hevur heldur ongantíð staðið í hasum portrinum. Hvussu skuldi hon havt sæð nakran roykt?

Tað er kalt úti í garðinum og bølamyrkt enn, tað er jú so tíðliga á morgni. Sóley hyggur rundan um seg eftir einum lærara, men eingin garðvakt er komin út enn. Hon roynir at vera nær við dyrnar og ljósið úr vindeyganum, men áðrenn hon veit av, er ein tigandi ringur komin rundan um hana, ein tættur ringur. Hon kennir andlitini í myrkrinum, tað eru Bára, Sigga og fleiri gentur, nakrir dreingir eisini. Kortini er tað, sum tað als ikki eru tey, ikki børnini, ið sótu inni í skúlastovuni í áðni.

Ringurin flytur seg, og hon eisini, burtur frá skúlabygninginum, longri burtur frá ljósinum og tryggleikanum. Hon fær ikki rýmt, og hon fær ikki rópt. Hvør hevði hoyrt hana, hvat skuldi hon rópt? Hon hevur bestan hug at siga við tey, at tað als ikki var hon, sum hevði slatrað, hon visti einki um nakað, men hon veit, at tað nyttar einki at tosa við hesi andlitini við samanbitnum vørrum og eygum, sum brenna av vreiði.

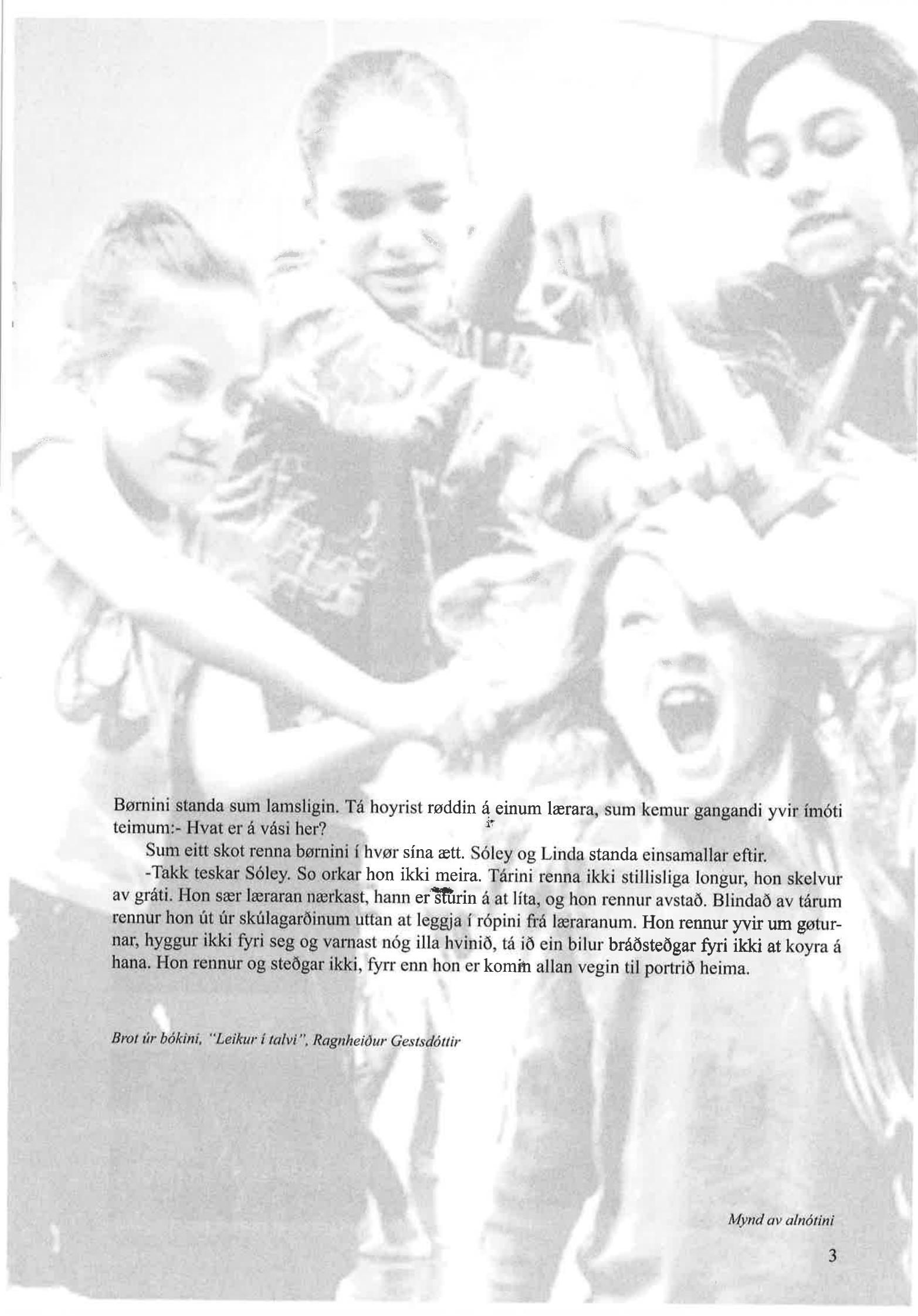
- Tín helvitis lærarasleikjari! fisir Bára og kemur eitt fet nærri. Ringurin verður trengri, og tann fyrsti, sum koyrir undir hana, ger tað kanska ikki við vilja í tronganum. Men tá ið hon snávar og dettur niður á knæið, verður hon aftur fírd, so hon dettur skerfløt. Tá ið hon reisir seg, verður bein-anvegin koyrt undir hana aftur, og hon verður skumpað aftur og fram ímillum børnini í ringinum.

Skumpini broytast til slög, og hon sær knýttu nevarnar allan vegin rundan um seg. Hon heldur hendurnar fyrir andlitið. Hon kroystir eyguni saman og kennir tárini renna niður eftir kjálkunum.

- Lat tey ikki sparka meg, góði Guð, ikki lata tey sína meg illa... Hon bítur fast í vørrina fyrir ikki at geva ljóð frá sær, so fast, at hon fær blóðsmakk í munnin. Hon legst á knæ og heldur hendurnar um høvdíð at verja seg fyrir sløgunum, sum dundra oman yvir hana. Tá hoyrir hon røddina, sterka og háðandi og skelvandi av illsinni:

- Vilja tit ikki hava hjálp? Tit eru ikki meira enn eini tíggju ímóti einum, hon kundi kanska gjört tykkum fortreð!

Børnini venda sær øll við og stara at Lindu, sum stendur yvir teimum, gleivandi og nakrafött. Hon ristir tað ljósa hárið, og eyguni loga. - Býttlingar! Tit eru forbannaðir býttlingar! Hvat hevur hon gjört tykkum? Tað eru tit, sum ongantíð lata hana fá frið. Tit arga hana altíð og eru eftir henni, hóast hon ongantíð ger nøkrum nakað. Men hon er vinkona míð, hoyra tit! Og um tit ætla at banka hana, skulu tit banka meg eisini!

Børnini standa sum lamsligin. Tá hoystir røddin á einum lærara, sum kemur gangandi yvir ímóti teimum:- Hvæt er á vási her?

Sum eitt skot renna børnini í hvør sína ætt. Sóley og Linda standa einsamallar eftir.

-Takk teskar Sóley. So orkar hon ikki meira. Tárini renna ikki stillisliga longur, hon skelvur av gráti. Hon sær læraran nærkast, hann er stúrin á at líta, og hon rennur avstað. Blindað av tárum rennur hon út úr skúlagardínum uttan at leggja í rópini frá læraranum. Hon rennur yvir um göturnar, hyggur ikki fyri seg og varnast nóg illa hvinið, tá ið ein bilur bráðsteðgar fyri ikki at koyra á hana. Hon rennur og steðgar ikki, fyrr enn hon er komin allan vegin til portrið heima.

Brot úr bókini, "Leikur í talvi", Ragnheiður Gestsdóttir

Mynd av alnótini

2

Frítíðarítriv

- Skriva um frítíðarítriv og tann týdning, tey hava

Á heimasíðuni www.eg.fo kundi í januar 2010 atkvøðast um frítíðarítriv. Spurt varð, hvussu mong frítíðarítriv ein hevði. Svarað varð soleiðis:

1-2	46%
2-3	18%
4-5	11%

Einki 25%

3

Trupul kærleiki

- Les tekstin
- Skriva um tað, tú heldur vera truplan kærleika

Hvønn mánadag millum klokkan seks og sjey gangi eg til klaverundirvísing. Samstundis gongur ein genta til fiól. Hon er kanska eitt ella tvey ár yngri enn eg, og eg má siga, at hana havi eg fingið gott eyga á. Av og á sita vit saman og bíða í fimm ella tíggju minuttr, áðrenn tímin byrjar. Vit hava næstan ikki tosað saman, men ein dagin fyri nøkrum vikum síðani spurdi hon meg, um eg visti, hvussu nógvi klokkan var. Júst tað sama endurtók seg eina viku seinni. Tá segði eg, at tað oysregn-aði, og fiolkassin hjá henni var vorðin vátur. Eg noyðist at viðganga, at vit eru ikki komin longri. Av tí, at hon ikki tekur stig til at práta við meg, tori eg heldur ikki at fáa nakað prát í lag við hana. Kanska heldur hon ikki, at eg síggi nakað serligt út. Men tað kann eisini hugsast, at hon er líka smæðin, sum eg eri. Eg áni ikki, hvar hon býr, men eg veit, at hon eitur Isabella, tað havi eg sæð í yvirlitinum yvir fiólnæmingar.

Vit eru farin at møta fyrr til klavertílmarnar. Seinasta mánadag sótu vit næstan eitt korter og bíðaðu. Vit sita bara har. Vit sita tigandi sum øður. So fara vit í hvør sítt rúm at spæla fyri lærarum. Tað er komið fyri, at eg ímyndi mær, at hon brádliga smýgur sær inn í klaverrúmið, meðan eg siti og spæli *Mánalýsissonatuna*, og at hon verður so hugtikin av tí, at hon fer at spæla á fiólina saman við mær. Tað fer ongantíð at henda. Tað er míin dreymasjón.

Brot úr bókini "Appelsingentan", Jostein Gaarder

Mynd av alnótini

Ein góður filmur

4

- Sig frá einum góðum filmi, tú hevur sæð
- Hví heldur tú júst henda filmin vera so góðan

Myndir av alnótini

5

Talentkappingar

- Skriva um evnið

Myndir av alnótini